

Motion till riksdagen 2022/23:1143

av **Angelika Bengtsson m.fl. (SD)**

Idrottspolitiska frågor

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa en punktinsats för att locka de som slutat idrotta tillbaka till idrottslivet igen och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda pandemins effekter på idrottandet samt hur det påverkat folkhälsan och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att idrotten inte bör åläggas integrationsuppdrag och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ta fram en nationell strategi för hur idrottsmästerskap på alla nivåer kan främjas i hela landet och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Sveriges ställningstagande vid tilldelande av stora mästerskap och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en översyn av bl.a. färdtjänstlagen bör tillsättas och andra relevanta lagar som försvårar parasportande och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska uppdra åt relevant aktör att göra en inventering av vilka idrottsanläggningar som är tillgänglighetsanpassade i Sverige och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hur man i framtiden bör bekosta och bygga upp en infrastruktur kring specialutrustning för parasport och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa en nationell strategi kring idrottande och tävlingar för personer med intellektuell funktionsnedsättning och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige tillsammans med våra nordiska länder framöver gemensamt bör ansöka om stora mästerskap och tillkännager detta för regeringen.

11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om elitidrottens betydelse och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vidta åtgärder i syfte att säkerställa fysisk aktivitet över hela landet och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att barn och unga bör prioriteras vid träningsbrist och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda förslag angående skatteregler för idrottsrörelsen och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tillsätta en utredning som ser över åtgärder på anläggningsbristen, inklusive hur vi bygger och/eller renoverar bort densamma, och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheten att införa en anläggningsfond och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör gå vidare med Boverkets rapport för att möjliggöra fler idrottsanläggningar och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheten att införa ett nationellt kompetenscenter för vård eller uppförande av idrottsanläggningar och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över bullerreglerna och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om föreningsdemokrati och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om villkorstrappan och tillkännager detta för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det bör genomföras en utredning som ser över problembeskrivningen i avsnittet om elitsatsning och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Idrottsrörelsen i Sverige är vår största förening som når ut till över en miljon barn och ungdomar. Med dagens digitala utveckling som gör oss allt mer stillasittande är det fantastiskt att idrottsföreningarna klarar av att ge nästan vartenda barn i vårt samhälle möjlighet att röra sig och ha en aktiv fritid.

Flera rapporter visar att vi blir allt mer stillasittande och överviktiga. Samtidigt görs flera projekt, både kort- och långsiktiga, som ska få fler att röra på sig. Oavsett vilken rörelseaktivitet vi gör visar forskning att ett aktivt liv ger oss bland annat bättre skolresultat och ett bättre välbefinnande. Bunkeflomodellen är ett tydligt exempel på att daglig aktivitet och idrott förbättrar skolresultaten. Utifrån det borde varje skola inspireras av Bunkeflomodellen.

Riksidrottsförbundet har på eget initiativ arbetat fram en ny reformagenda kallad "Strategi 2025". Tanken är att man ska kunna idrotta hela livet. Riksidrottsförbundet har länge sett tendens på att ungdomar slutar idrotta i yngre tonåren, för att sedan börja idrotta igen i vuxen ålder. Strategi 2025 ska få idrottsföreningar att erbjuda idrott till alla oavsett ålder, med eller utan tävlingsinslag. Det är en bra målsättning.

De senaste åren med den rödgröna regeringen har flera miljoner kronor öronmärkts för åtgärder som syftar till att idrotten ska få uppdrag om att integrera första och andra generationens invandrare. Även om deltagande i idrottsrörelsen kan bidra till integrering i samhället så bör inte staten ålägga idrottsföreningar ett integrationsuppdrag. Idrotten har många mervärden, men i och med rörelsens ofta ideella karaktär bör stöden främst utgå för det som de ideella krafterna främst är engagerade för, det vill säga idrotten. Idrottsstödens syfte är att främja idrott; integrationsuppdrag är något annat. Av den anledningen bör inte integrationssatsningar åläggas idrotten.

Coronapandemins effekter

Coronapandemin har påverkat oss alla, inte minst har det varit tydligt inom hela idrottsrörelsen. Elitidrottare fick begränsningar i sitt idrottsutövande och barn och unga fick sina träningar inställda. Avbrottet har lett till att många slutat.

Även om många idrotter och eldsjälarna gjorde allt som stod i deras makt för att ställa om idrottsträningen efter rådande restriktioner visade det sig vara svårt att behålla deltagarna. Riksidrottsförbundet räknar med att det kommer ta flera år för att locka tillbaka alla som slutat idrotta. Därför måste en punktinsats göras för att locka tillbaka de som slutat, för att locka in de som behöver motiveras till en fysiskt aktiv fritid och livsstil. Det är viktigt att infrastrukturen för idrottande återställs.

Regeringen borde även initiera ett uppdrag som tittar på pandemins effekter på folkhälsan och hur det påverkat oss. Ett sådant uppdrag borde titta brett som smalt på hur exempelvis stillasittandet, nya rörelsemönster och minskat socialt umgänge påverkar oss.

Idrott i utanförskapsområden

Den rödgröna regeringen har under flera år gett riktade anslag till uppsökande arbete inom utsatta områden i försök att få fler barn, framförallt flickor, att idrotta. Regeringens ambition med satsningen är att genom idrotten påskynda integrationen. Även om det inte alltid är direkt uttalat så är andemeningen i regeringens förslag att uppdra åt idrotten i integrationsarbetet. Det är enligt oss en för tung börda för idrottsrörelsen att bära, och signalerar att idrott för idrottens eller hälsans skull inte är gott nog. Dessutom är Sverigedemokraternas utgångspunkt att välfärdssatsningar ska göras brett, och inte särskilja på var man bor, vilken hudfärg man har, eller kön. Att idrotta handlar om att ha roligt, hitta nya vänner, utveckla en ny talang och framförallt känna sig sedd. Idrotta ska vara kul, och göras för idrottens skull. Eventuella positiva effekter, så som integration eller uppfostrande av stökiga ungdomar, är bra men samhället kan inte uppdra åt idrottsrörelsen att samhällsproblem. Idrottsrörelsen bygger på ideella krafter av människor som engagerar sig för idrottens skull, att uppdra åt dessa ledare att inte enbart vara fotbollstränare utan även uppfostrare och integreringsambassadör kan minska det ideella engagemanget. Det är den offentliga maktens ansvar att lösa samhällets integrationsproblem, inte idrottsrörelsens. Dessutom tycks inte integrationen eller situationen i de utsatta områdena blivit märkbart bättre, även om positiva undantag finns, under de år regeringen gjort särskilda satsningar på integration genom idrotten.

Oavsett blir idrottsrörelsens positiva effekter kraftigare om stödet till idrotten riktar sig till hela samhället, istället för att göra skillnad på medborgare och medborgare. Det

betyder att vi generellt, över hela landet, vill uppmuntra till deltagande och engagemang i civilsamhället och idrottsrörelsen. Utifrån det vi anfört ovan bör alla riktade integrationsuppdrag till idrotten avslutas.

Mästerskap i Sverige

Sveriges regering borde ta fram en nationell strategi kring hur vi kan anordna mästerskap i alla divisioner i Sverige. De flesta av våra större städer har idag påkostade arenor som skulle kunna användas vid fler tillfällen. Mästerskap bidrar positivt till samhällets sammanhållning eftersom medborgarna kan samlas kring våra tävlande. Utöver det bidrar Sverige i högre grad till det internationella brobyggandet i och med att internationella sportevenemang skapar mötesplatser nationer emellan.

Vissa städer fokuserar särskilt på att ansöka om mästerskap för barn och ungdomar medan andra städer fokuserar på mästerskapen för professionella idrottare. På så vis kan vi i högre grad nyttja arenor över hela landet samtidigt som städer får möjlighet att synas. Gothia Cup, världens största ungdomscup inom fotboll, är ett sådant exempel där tävlingen haft positiv påverkan på Göteborgs varumärke samtidigt som det samlar tusentals ungdomar kring tävling och träning. Låt oss möjliggöra liknande träffar och tävlingar för fler i Sverige. Därför bör det utredas hur städernas värdskap för mästerskap kan underlättas och förenklas.

Sveriges ställningstagande vid tilldelning av stora mästerskap

Idag tilldelas länder med bristfällig demokrati och mänskliga rättigheter stora mästerskap. Ett av syftet med stora internationella idrottstävlingar är att skapa band mellan länder med olika värderingar och sammanhållning världen över, samtidigt kan det finnas omständigheter kring hur evenemangen förbereds, hålls och planeras i vissa länder som är oacceptabla för internationella evenemang.

Vi har under året kunnat läsa reportage och artiklar om dåliga arbetsförhållanden, obefintlig syn på mänskliga rättigheter, när nya arenor byggs för att arrangera fotbolls-VM i Qatar. Arenor för internationella mästerskap ska byggas under goda arbetsförhållanden, och länder som tillåter slavliknande arbetsvillkor vid byggandet av arenor bör fråntas sitt värdskap för mästerskapet. Sveriges hållning till var och hur internationella mästerskap hålls ska vara tydlig med att denna form av anordnande är oacceptabel. Arrangerandet av internationella idrottsevenemang ska ske inom ramen för de mänskliga rättigheterna.

Oavsett hur stora summor ett land som inte ställer upp på detta är berett att donera till det internationella samarbetsorganet för evenemanget, eller är redo att investera i spektakulära arenor, bör det inte kunna vara värd för stora internationella mästerskap. Det bör förmedlas av hela den svenska statsapparaten och det svenska idrottslivet.

Parasport

Parasport har ett stort engagemang i vårt land och många utövare. Allt fler föreningar erbjuder parasport, men än så länge finns det inte i alla kommuner. Vi önskar att riksidrotten stöttar och hjälper föreningar än mer i de kommuner som idag inte erbjuder

parasport att komma igång med det. Möjlighet till parasport ska finnas i hela landet, för allas rätt att idrotta.

Nuvarande regelverk och bristen på synkronisering utgör hinder för parasportande. Exempelvis kan personer som behöver specialrullstol till sitt idrottsutövande inte ha med sig den på sin resa med färdtjänst. Vissa har ett bestämt maximalt antal färdtjänstresor som inte räcker till för att ta sig till sin idrottsanläggning. Vissa har personlig assistens som inte får bistå med hjälp vid idrottsutövandet. De här reglerna måste förändras. Regeringen behöver se över bland annat färdtjänstlagen, och övriga lagar som försvårar för parasportare, så att man kan ha med sig sin utrustning och ta sig till sina träningar.

Även bristen på lokalanpassade arenor och idrottsplatser är ett problem. Idag saknas en sammanställning och samlad bild över vilka idrottslokaler som är anpassade för personer med funktionsnedsättning. Därför behöver en inventering av vilka idrottsanläggningar som är tillgänglighetsanpassade göras av lämplig aktör.

Pandemin har tyvärr lett till att 40 % av parasportarna har slutat idrotta. Det är en oroande hög siffra som genast behöver ändra riktning. Parasportare är en grupp som redan har högre andel fysisk ohälsa. Genom att återgå till en aktiv fritid förändras deras livsstil från stillasittande till ett mer rörligt liv. Precis som för i fallet med att få tillbaka barn, unga och vuxna till idrottsrörelsen så ska punktinsatserna även syfta till att locka tillbaka parasportare till deras idrotter.

Utrustning för parasport

Specialutrustning för parasport är ofta en dyr utgift. Många föreningar har därför svårt att bekosta inköp av utrustning. Lika lite har privatpersoner råd att bekosta den själv. Vi vill utreda hur man i framtiden bör bekosta och bygga upp en infrastruktur och parasportotek kring den specialutrustning som behövs för utövande av parasport.

Special Olympics och idrott för personer med intellektuell funktionsnedsättning

På samma vis som en nationell strategi och en större uppmärksamhet kring Paralympics ska finnas bör liknande satsningar göras för att uppmärksamma Special Olympics som riktar sig till personer med intellektuell funktionsnedsättning.

Personer med intellektuell funktionsnedsättning har ofta svårt att hitta en meningsfull fritid. De drabbas lätt av isolering, inaktivitet och mental ohälsa. Fördomar från omvärlden hindrar också den här gruppen från att delta på ett naturligt sätt i samhället. Därför är det viktigt att en nationell strategi finns på plats för att inkludera även denna grupp i idrottslivet.

Nordiska mästerskap

Sverige bör tillsammans med våra nordiska grannländer framöver gemensamt ansöka om stora mästerskap. I och med att det är dyrt att vara värd för internationella mästerskap skulle samarrangemang innebära att de nordiska folken delar på den ekonomiska bördan. Det skulle även sprida risken för oförutsedda kostnader kopplade till arrangörs-

ansvaret. Samtidigt som ett större urval av befintliga arenor kan användas för att sänka de totala kostnaderna.

De nordiska fotbollsförbunden har gemensamt ansökt om att få anordna damfotbolls-VM 2027 i Norden. Det är inte avgjort vilket land som blir värdland för det mästerskapet, men allt fler nationer vill arrangera stora mästerskap gemensamt med ett eller flera grannländer. Det här visar på en förändring inom arrangörsansvaret. Samarbete på detta område de nordiska länderna emellan kan stärka den nordiska samhörigheten. Därför bör Sverige, i enlighet med det som anförts ovan, sträva efter att samordna internationella idrottsevenemang med övriga nordiska grannländer.

Elitidrottarna som förebilder

Elitidrottarnas roll i samhället ska inte underskattas. De underhåller svenska folket i mästerskap och de inspirerar oss att nå nya mål. Många av våra stora idrottare har själva haft en förebild som de hejat fram. Inspiration och engagemang går från generation till generation. De lyckas samla svenska folket som ingen annan kan. Elitidrotten fyller därför en viktig roll som inspirationskälla för ungas idrottande, samtidigt som de bidrar till nationens sammanhållning när de tävlar för Sverige i internationella idrottstävlingar.

Idrott för äldre

Att säkra barns och ungdomars tillgång till idrott och fysisk aktivitet är en angelägen uppgift. Lika viktigt är det dock att göra detsamma för våra äldre medborgare. Vi vet att idrott och friskvård kan motverka många ålderssjukdomar, bland annat bidra till att förhindra fallolyckor, men det kan också bidra till att bryta den ensamhet och sociala isolering som många av våra äldre tyvärr upplever. Satsningar på idrott för äldre är således inte bara bra för den enskilde, det gynnar hela samhället. Studier från bland annat det danska socialdepartementet har visat att satsningar på äldreidrott är en samhällsekonomisk vinst genom att det medför minskade vårdbehov. Liknande studier har även gjorts i Sverige. Tyvärr är de regionala skillnaderna när det gäller äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet fortfarande väldigt stora. Pensionärernas riksgesamhet (PRO) uppger till exempel att man i nästan hälften av landets kommuner inte får något stöd alls för sin motionsverksamhet för äldre och att bristen på aktivitetslokaler är stor. Vi föreslår därför att riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening att ytterligare åtgärder vidtas i syfte att säkerställa äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet över hela landet. Vi är beredda att permanenta satsningar som går i denna riktning.

Idrott för vuxna

Idag är anläggningsbristen en stor anledning till de problem som uppstår och har uppstått. Bristen på träningstider beror i mångt och mycket på bristen på träningslokaler. Där har ett arbete bara påbörjats genom Boverket och det kommer ta många år innan problematiken är löst.

Idag finns inte tillräckligt med träningstider för alla, och barn och ungas träningstider har börjat trängas undan av vuxna som vill idrotta. Det är givetvis viktigt att även vuxna idrottar och rör på sig, men det får inte leda till att barn och unga trängs bort.

Idrottande är mycket viktigt för barns utveckling och bygger grunder för idrottande under resten av livet, därför bör barn och ungas behov prioriteras framför vuxnas så länge det är brist på träningstider och träningsanläggningar.

Genom att lösa bristen på anläggningar kommer många problem att försvinna per automatik. Längre ned i motionen presenterar vi förslag på hur anläggningsbristen kan avhjälpas. Fram tills dess borde regeringen uppdraga åt Riksidrottsförbundet att undersöka hur man kan undkomma undanträngningar och även få adekvat anläggningstäthet i landet.

Skatteregler

År 2004 tillsattes en statlig utredning för att se över föreningars skatte- och avgiftssituation. Utredningen tillsattes eftersom skattereglerna ansågs ha blivit krångliga och svåra att följa. När utredningen, som kom att heta "Nya Skatteregler för idrotten" (SOU 2006:23), var färdig presenterades ett antal förslag på hur beskattningen kan anpassas för den moderna idrottsrörelsen. Trots konkreta förslag på hur idrottsföreningars skattesituation kan förenklas och förtydligas verkar den politiska viljan att ta tag i frågan saknas. Istället för att följa upp utredningen med en proposition tillsatte dåvarande regering en ny utredning (SOU 2009:65), denna gång för att utreda beskattningen för alla ideella föreningar. Inte heller denna utredning resulterade i någon proposition från regeringen. Riksidrottsförbundet uttrycker oro över att Skatteverket börjat tillämpa regelverket så att bland annat professionell idrott inte räknas som allmännyttig verksamhet, och att föreningars intäkter från professionell verksamhet är obegränsat skattepliktiga. Utöver det har Skatteverket ändrat sin praxis vad gäller beskattningen av föreningars second hand-försäljning. Riksidrottsförbundet menar att Skatteverkets tolkning drabbar föreningars barn- och ungdomsverksamhet negativt. Sverigedemokraterna anser att det är hög tid att ta sig an frågan och att regeringen bör presentera en proposition om idrottens skatteregler under det kommande året.

Nationell lokal- och anläggningsfond (LOA-fond)

Sverige befinner sig i en akut brist på idrottsanläggningar. Det som byggdes mellan 40-talet och 50-talet är i stort behov av renovering samtidigt som kommuner inte byggt nya idrottsanläggningar och idrottsplatser i samma takt som behovet ökat. Många barn och ungdomar hamnar av den anledningen i köer istället för att idrotta och röra på sig.

En nationell satsning behövs för att bygga och renovera bort de allra största behoven när det gäller anläggningsbristen. Regeringen tillsatte en utredning där Boverket presenterade en rapport som är ett litet steg i rätt riktning.

Sverige bör införa en anläggningsfond för innovativa lösningar när det gäller idrottsarenor, ytor och lokaler. Fonden bör efterlikna och hämta inspiration från den som uppfördes i Danmark vid namn LOA-fonden (lokal- och anläggningsfond). Där ansöker man om bidrag ur fonden vid nybyggnation, tillbyggnation eller vid renovering av en idrottsanläggning. Med fondens bidrag kan man på ett innovativt sätt bygga om befintlig miljö till en mer modern och anpassad miljö att idrotta och röra sig på i. I Danmark har det gett mycket goda resultat. Sverige bör efterlikna och införa liknande koncept för att bygga bort bristen på idrottsplatser och anläggningar.

Regeringen gav förra året Boverket ett uppdrag som resulterade i rapport 2021:6

Miljöer för idrott och fritid. Rapporten visar flera aspekter som Sverigedemokraterna belyst. Det är viktigt att regeringen går vidare med rapportens innehåll för att möjliggöra fler idrottsanläggningar.

Nationellt kompetenscenter

En stor anledning till att bristen på anläggningar uppstått är att det inte funnits en sammanhållande knutpunkt. Kommuner och regioner har på egen hand behövt samla in kunskap och information om hur man på ett mest effektivt sätt renoverar och restaurerar en anläggning. Istället för att samla all kunskap på ett ställe har man behövt uppfinna hjulet gång på gång. Ett nationellt kompetenscenter ska kunna erbjuda kunskap, tips och inspiration i fråga om hur man renoverat och underhållit anläggningar för att effektivisera processen och i slutändan även minska kostnaderna. Dit ska kommuner och regioner kunna vända sig för att rådfråga och få experthjälp för exempelvis renoveringar eller för att ta fram en finansieringsplan. Där ska man även kunna söka råd om finansieringsplan och om liknande projekt genomförts.

Kommuner och regioner har inte haft råd att upprätthålla annat än akut upprustning. Genom att dela erfarenheter kan effektivisering spara både tid och resurser. Det är bra för alla involverade parter. Det uppdraget bör åläggas lämpligt organ.

Bullerregler

I takt med att anläggningsbristen ökat har även konkurrensen om befintlig yta vuxit. Allt fler intressen konkurrerar om samma yta – bostäder som idrottsplatser. I många städer förtätar man staden, vilket får till följd att idrottsytor och bostadsytor hamnar mycket nära varandra.

I bland annat Stockholm har det här lett till en konflikt mellan de boende och idrottsföreningar. De boende har klagat över höga bullernivåer, medan idrottsföreningen menar att barn och ungdomar som idrottar inte kan anses som ett störande moment enligt befintliga bullerregler.

Med tanke på den anläggningsbrist som råder och det förtätningsarbete som genomförs i flera städer bör en genomlysning göras av bullerreglerna. Det kan inte vara rimligt att barns idrottande ska bli lidande till följd av ett omodernt regelverk som missgynnar deras idrottande och fritidsaktivitet.

Föreningsdemokrati

Idrottsrörelsen är idag mycket mer än bara idrott. Man fostras i ett demokratiskt arbete som ligger till grund för vårt föreningsliv. Många får sin demokratiska fostran tack vare sin idrott. Däremot ser många föreningar, inte bara inom idrottsrörelsen, att det blir allt svårare att få medlemmar att vilja ta förtroendeuppdrag. Många föreningar vittnar om att det är svårare att hitta personer som vill bli ordförande och kassörer än som vill bli ledare/tränare. Det här är en utveckling som i längden kan skada föreningslivet. En rapport med förslag på åtgärder bör utföras av lämplig aktör med förslag om att vända trenden.

Villkorstrappan

Innan coronapandemin diskuterades villkorstrappan. När restriktionerna omöjliggjorde större publik försvann debatten men den blossade upp igen lika fort som restriktionerna slopades. Stämningen mellan polis, klubbar och supportrar var under en period irriterad.

Det viktigaste under ett idrottsevenemang är en trygg och säker upplevelse. Det är av stor vikt, och det ligger i varandras intresse, att dialogen mellan polis, klubbar och supportrar fungerar. Därför bör en lämplig aktör få i uppdrag att säkerställa att dialogen upprätthålls mellan polis, klubbar och supportrar för trygga och säkra idrottsevenemang.

Elitsatsning

Vi har den senaste tiden fått rapporter och indikationer på att allt färre väljer att göra en elitkarriär i sin idrott. Det är oroande uppgifter. Anledningen till den befarade nedgången är dels de ekonomiska förutsättningarna samt ersättningarna, men även svårigheten att kombinera idrotten med utbildning.

Idag behöver man satsa tidigt för att nå elitnivå. Redan på gymnasiet behöver man fatta beslut om det är idrotten man vill lägga all sin tid och energi på de kommande åren. Idag finns flera idrottsgymnasier med nationellt eller regionalt intag. Det är en förutsättning för att kunna satsa på sin karriär.

Utbildningsmöjligheten efter gymnasienivå är däremot ett av orosmomenten framöver. Möjligheten att studera och göra en elitkarriär blir allt svårare. Vid den här åldern, kan tilläggas, stakas ens karriär oftast ut. Det är vid den här åldern som elitkarriären börjar.

Utöver ovanstående problembeskrivning finns ytterligare ett problem. Dagens system med inkomst innebär att den inte anses vara en sjukpenninggrundande inkomst (SGI) eller pensionsgrundande. Ett exempel: De idrottsmän som tävlade i OS i Beijing 2022 har ingen inkomst som är SGI eller pensionsgrundande. Det bör därför genomföras en utredning som tittar på ovanstående problembeskrivning och återkommer med förslag på åtgärder.

Angelika Bengtsson (SD)

Jonas Andersson (SD)

Bo Broman (SD)

Runar Filper (SD)

Leonid Yurkovskiy (SD)